

31 august, ora 16.30

Generozitate prin muzică

27 august - 24 septembrie 2023
festivalenescu.ro

Program

CONCERTELE DE LA ATENEU

Ateneul Român

ORCHESTRA FILARMONICĂ CEHĂ

CORUL FILARMONICII GEORGE ENESCU

MANFRED HONECK dirijor

IOSIF ION PRUNNER dirijorul corului

Beethoven Simfonia nr. 1 în do major op. 21

Adagio molto. Allegro con brio / Andante cantabile con moto / Menuetto: Allegro molto e vivace / Adagio. Allegro molto e vivace

Pauză (15 minute)

Dvořák Fantezia *Rusalka* (suită orchestrală din opera *Rusalka*; ar. de Tomáš Ille / Manfred Honeck)

Enescu Poemul simfonic *Vox Maris* op. 31

COSMIN IFRIM tenor

LAVINIA MAMOT soprană

Ludwig van Beethoven: Simfonia I în Do major, op. 21

Compozitorul Beethoven debutează în 1800. La aceeași vârstă, 30 ani, Mozart își compusese aproape toate simfoniile, iar după 1795 Haydn încetase să mai scrie vreuna. Dintr-un punct de vedere, Beethoven consacră, dar și salvează genul, cu atât mai mult cu cât, la o privire mai atentă, tânărul german se dezvăluie drept singurul mare compozitor de simfonii activ în Viena, de la confluența veacurilor. Cele nouă simfonii compuse în primul sfert al secolului al XIX-lea au revoluționat atât compoziția, cât și felul în care se ascultă muzică. Beethoven a fost compozitorul care a apărut la timpul potrivit, în ora astrală a schimbării mentalităților și concepțiilor estetice muzicale, și care le-a întărit pe cele noi, în dauna celor vechi. În acest context al revigorării idealismului filosofic, Beethoven se integra perfect: descătușată de condiționările materiei – reprezentată aici de rigorile textului – muzica se putea avânta liberă în orizontul spiritului. Beethoven însă nu s-a pripit. Nu se mai putea compune o simfonie ca muzică a intervalului dintre actele unei opere, sau ca divertisment, fie el și rafinat. În acest punct al maturizării celui ales și al câștigării de către muzică a unei demnități neașteptate, apare Simfonia I. În ea răsună trecutul, pulsează prezentul și se profetește viitorul. La început, o farsă: în locul introducerii maiestuoase, suflătorii din lemn intonează armonii ciudate, care modulează fără o direcție precisă (lucru amendat prompt de criticii vremii). De la primul pas, Beethoven se anunță drept un adversar al regulilor, pe care însă nu le mătură (deocamdată) brutal, ci plin de umor (Haydn zâmbește satisfăcut). Nerăbdător parcă în a-și etala calitățile, tânărul impertinent (cum îl caracterizau toți cunoscuții săi) adună în scurta introducere diferite stiluri: buffo în primele măsuri, liric în desfășurarea corzilor, solemn în caracterul general. Neliniștea se transferă mai departe în secțiunea principală, unde tema întâi, aparent simplă, modulează rapid și pregătește terenul unei prime acumulări marca Beethoven. Avem, deci, de-a face, după doar câteva măsuri, cu toate trăsăturile extinse și elaborate mai târziu la o scară mai mare în următoarele opt simfonii: energie ritmică, dinamică, coerență a formei și, în primul rând, necesitate. Senzația imediată atunci când ascultă Beethoven, de la prima simfonie, este că totul se leagă și că nimic nu poate fi oprit, într-un amestec unic de eliberare și stăpânire, de impetuozitate și control, sub semnul voinței.

Program

Antonín Dvořák: Fantezia Rusalka

Fantezia *Rusalka* de Antonín Dvořák are forma unei suite interpretată fără întrerupere, realizată de dirijorul austriac Manfred Honeck și de compozitorul ceh Tomas Ille pe baza materialului de orchestră din opera omonimă, cea mai cunoscută și apreciată pagină lirică din creația marelui compozitor romantic. Devenită cunoscută în 2016, când Honeck a înregistrat-o la pupitrul Orchestrei Simfonice din Pittsburgh, al cărei dirijor principal este din 2008, Fantezia *Rusalka* reprezintă un real câștig repertorial, bogat în melodii ce amintesc de ariile de operă, dar și de segmente energice, dansante, veritabile dansuri slave – gen în care Dvořák a excelat – și de ieșiri la rampă ale diverselor instrumente soliste.

George Enescu: Poemul Vox Maris

Vox Maris face parte din seria lucrărilor de mare valoare semnate de George Enescu, care s-au auzit pentru prima dată după moartea compozitorului. Premiera a avut loc în cadrul Festivalului Internațional ce-i poartă numele, în 1964. Una dintre cauze este de găsit chiar în procesul creator, despre care Enescu mărturisea: „N-am publicat niciodată ceea ce nu consideram ca relativ terminat... Nu sunt niciodată mulțumit: niciodată!... Lucrez lent și în secret. Sunt urmărit de scrupule, dar ignorez desperarea: sunt prea umil ca să-mi ofer luxul de a despera. Lucrez cu suferință și cu bucurie”. La *Vox Maris*, Enescu a lucrat timp de peste 15 ani și până la finalul vieții nu a considerat piesa drept terminată.

Scenariul care stă la baza lucrării a fost conceput chiar de compozitor și este descris astfel: „Închipuiți-vă o mare furtunoasă. Un marinar, nemișcat, o privește cu ochii țintă în larg. Vântul, din ce în ce mai puternic, crește și se preface în vijelie. O sirenă se aude undeva, în larg: alarmă! Se disting strigăte în mijlocul furtunii. Bărcile sunt coborâte pe mare. Marinarul se avântă, pune mâna pe vâsle și pornește în direcția de unde au venit strigătele. Cei de pe țărm urmăresc o clipă barca săltând pe crestele valurilor. Deodată dispare. Valurile s-au năpustit asupra firavei bărci, care se scufundă. Vântul şuieră peste valurile însângerate parcă de lumina amurgului. Se lasă noaptea. Nu se mai aude decât zgomotul valurilor pe nisip și departe, foarte departe, cântecul anticelor sirene...Marea și-a mistuit prada. Sătulă, își recapătă liniștea. Jertfa a potolit mânia zeilor mării. Lumina lunii strălucește deasupra apelor”. Se poate observa asemănarea dintre sfârșitul marinarului anonim și destinul lui Oedip, care, chiar și învins de destin (în acest caz, întruchipat de forțele naturii), transmite sentimentul demnității umane neștirbite, întărite de curaj și voință și aureolate de îmbrățișarea tragică a morții.

Mihai Cojocaru

Orchestra

Orchestra Filarmonică Cehă a fost fondată în urmă cu 127 de ani și a susținut primul său concert – program dedicat în întregime lui Dvořák, dirijat de compozitorul însuși – în faimoasa sală Rudolfinum, la 4 ianuarie 1896. Recunoscută pentru interpretările sale definitorii ale compozitorilor cehi, orchestra este recunoscută pentru relația sa specială cu muzica lui Brahms, a lui Ceaikovski și a lui Mahler, care a dirijat premiera mondială a Simfoniei sale nr. 7 cu orchestra în anul 1908.

Istoria extraordinară și mândră a Orchestrei

©Petra Hajska

Filarmonice Cehe reflectă atât poziția sa în inima Europei, cât și istoria politică turbulentă a Republicii Cehe, pentru care lucrarea *Má vlast* (Patria mea) a lui Smetana a devenit un simbol puternic. În 1945, dirijorul-șef Rafael Kubelík a dirijat lucrarea sub forma unui „concert de mulțumire” pentru Cehoslovacia proaspăt eliberată, în mod similar, *Má vlast* a fost alegerea lui Kubelík pentru a marca primele alegeri libere din Cehoslovacia. În noiembrie 2020, dirijorul șef și directorul muzical Semyon Bychkov a dirijat ciclul complet alături de Filarmonica Cehă, cu scopul lansării unei noi serii anuale de concerte despre Revoluția de catifea și pentru a marca cea de-a 30-a aniversare a acestui moment istoric. Concertul Revoluției de catifea din 2022 a fost dirijat de Sir Simon Rattle, care, împreună cu Magdalena Kožená, a fost Artist în Rezidență pentru stagiunea 2022-23.

De-a lungul istoriei Orchestrei Filarmonice Cehe, două trăsături au rămas în esența sa: promovarea compozitorilor cehi și credința sa în puterea muzicii de a schimba vieți. Václav Talich (dirijor-șef din 1919 până în 1941) a inițiat concerte pentru muncitori, tineri și organizații de voluntariat încă din anii 1920. Filosofia continuă și astăzi și este la fel de vibrantă. Pe lângă Orchestra de Tineret a Filarmonicii Cehe, Academia Orchestrală și Premiul „Jiří Bělohlávek” pentru tineri muzicieni, o strategie educațională cuprinzătoare angrenează peste 400 de școli care aduc la Rudolfinum tineri de toate vârstele – unii călătorind chiar și patru ore – pentru a asculta concerte și a participa la cursuri de măiestrie. Un program inspirat de muzică și cântece, condus de cântăreața Ida Kellarová, pentru comunitățile de romi din Republica Cehă și Slovacia, a ajutat multe familii excluse din punct de vedere social să își găsească o voce. În plus față de un schimb anual de experiență cu Academia Regală de Muzică din Londra, în timpul pandemiei, orchestra a susținut șapte concerte de binefacere care au fost transmise în direct în 4K pentru publicul internațional, strângând fonduri pentru spitale, organizații de caritate și profesioniști din domeniul sănătății.

Un campion timpuriu al muzicii lui Martinů și Janáček, lucrările compozitorilor cehi – atât cei consacrați, cât și cei noi – rămân sufletul orchestrei. Inițiat de Semyon Bychkov la începutul mandatului său, nouă compozitori cehi și cinci compozitori internaționali – Detlev Glanert, Julian Anderson, Thomas Larcher, Bryce Dessner și Thierry Escaich – au scris lucrări care să fie prezentate în premieră de orchestră; în plus, în 2014, regretatul Jiří Bělohlávek (dirijor șef 2012-2017) a lansat un concurs anual pentru tinerii compozitori.

Fondat în anul 1950 la inițiativa dirijorului Constantin Silvestri, director al filarmonicii în acea perioadă, **Corul Filarmonicii „George Enescu“** este un ansamblu muzical de anvergură al cărui repertoriu cuprinde lucrări a cappella, vocal-simfonice și de operă aparținând multitudinii de perioade și curente muzicale, de la Renaștere la muzica secolului XXI. Primii dirijori ai corului au fost Ștefan Mureșianu, Dumitru D. Botez și Vasile Pânteia, iar din anul 1997, muzicienii sunt conduși de Iosif Ion Prunner.

Ansamblul bucureștean a interpretat, de-a lungul celor peste 70 de ani de existență, o mare parte

©Dragoș Cristescu

dintre capodoperele genului coral și al celui vocal simfonic, de la Monteverdi la Bach, de la Haydn la Berlioz, Brahms sau Mahler și până la creațiile reprezentative moderne și contemporane: *Missa* și *Simfonia nr. 3, Kaddish*, de Leonard Bernstein, lucrări de George Enescu, Igor Stravinski, Benjamin Britten, Francis Poulenc, Arthur Honegger, Ștefan Niculescu sau *Requiem* și *Cele șapte porți ale Ierusalimului* de Krzysztof Penderecki, sub conducerea compozitorului. Muzica de operă este abordată în varianta de concert sau *semi-staged*, iar dintre lucrările interpretate amintim: *Răpirea din Serai*, *Fidelio*, *Norma*, *Parsifal* (actele I și III), *Moses și Aron*, *Wozzeck* și *Oedipus Rex*.

În afara activității din stagiunea permanentă de la Ateneul Român unde evoluează alături de orchestra instituției, Corul Filarmonicii a cântat, atât în cadrul Festivalului Internațional „George Enescu”, cât și ca ansamblu invitat în diferite proiecte cu Orchestra Teatrului Balșoi din Moscova, Orchestra Filarmonicii din München, Orchestra Simfonică din Londra, Orchestra Filarmonicii din Londra, Orchestra Națională din Franța, Orchestra Radio din Berlin, Academy of St Martin-in-the-Fields sau Filarmonica din Berlin. Istoricul corului este încununat de colaborările cu nume importante ale baghetei dirijorale, dintre care enumerăm pe George Georgescu, Igor Markevitch, Georges Prêtre, Lawrence Foster, Sergiu Comissiona, Ion Marin, Cristian Mandeal, Ghenadi Rojdestvenski, Michel Plaçon, Christian Badea, Zubin Mehta, Daniel Barenboim, Sir Neville Mariner, Vladimir Jurowski, Kirill Petrenko, Paavo Järvi sau Vasily Petrenko. Printre realizările ultimilor ani se numără interpretarea celor *Patru piese sacre* de Giuseppe Verdi alături de Staatskapelle Berlin sub conducerea lui Daniel Barenboim (2013), realizarea variantei de concert a operei *Oedipe* de George Enescu în anul 2017 împreună cu London Philharmonic Orchestra sub bagheta lui Vladimir Jurowski pe scena Festivalului „George Enescu” și la Royal Festival Hall din Londra și prezentarea operei *Ajunul Crăciunului* de Nikolai Rimski-Korsakov în variantă semi-staged alături de Orchestra Simfonică Radio Berlin condusă de Vladimir Jurowski la Filarmonica din Berlin.

Discografia Corului Filarmonicii „George Enescu” include imprimări realizate de Electrecord, Arte Nova și Radiodifuziunea Română: *Requiem* de Mozart, integrala vocal-simfonică Enescu, motete de Bruckner și de Brahms. De asemenea, unele dintre concertele Corului Filarmonicii au fost preluate de France Music și U.E.R.

Variația repertoriului, interesul constant pentru perfecționare al membrilor, care nu de puține ori interpretează părțile solistice în concertele vocal-simfonice, alături de colaborarea cu figuri eminente din lumea dirijatului, constituie doar câțiva dintre factorii care au contribuit, de-a lungul anilor, la profilarea unei identități artistice remarcabile a Corului Filarmonicii „George Enescu”. Un număr impresionant de muzicieni, soliști de operă, operetă și vocal-simfonic, profesori și muzicologi și-au început cariera ca membri ai Corului Filarmonicii, iar dintre ei amintim pe: Iulia Isaev, Laura Niculescu, Elena Cernei, Ștefan Ignat, Marius Rinzler etc.

Manfred Honeck s-a impus cu fermitate ca unul dintre cei mai importanți dirijori din lume, ale cărui interpretări revelatoare sunt foarte apreciate la nivel internațional. El intră acum în cea de-a 15-a stagiune în calitate de director muzical al Orchestrei Simfonice din Pittsburgh, unde contractul său a fost prelungit anul trecut până în stagiunea 2027-2028. Apreciat atât în țară cât și în străinătate, el și orchestra continuă să servească drept ambasadori culturali pentru orașul Pittsburgh. Aparițiile ca invitați includ în mod regulat Carnegie Hall și Lincoln Center din New York, precum și cele mai importante locații din Europa și festivaluri precum BBC Proms, Festivalul de la Salzburg, Musikfest Berlin, Festivalul

©Felix Broede

de la Lucerna, Festivalul Rheingau Musik, Beethovenfest Bonn și Festivalul Grafenegg. În august și septembrie 2022, a fost celebrată cea de-a 75-a aniversare a primului turneu internațional al orchestrei, cu trei săptămâni de concerte, la cele mai importante festivaluri europene.

Activitatea de succes a lui Manfred Honeck la Pittsburgh este documentată pe larg prin înregistrări sub marca Reference Recordings, cu lucrări de Beethoven, Brahms, Bruckner, Șostakovici, Strauss, Ceaikovski și alții. Acestea au primit o multitudine de recenzii și premii remarcabile, inclusiv multe nominalizări la GRAMMY®, iar el și orchestra au câștigat GRAMMY® pentru „Cea mai bună interpretare orchestrală” în 2018. Cea mai recentă lansare, Simfonia nr. 6 de Beethoven, cuplată cu lucrarea *Silent Spring* de Stucky, a fost nominalizată cu „Editor’s Choice” (Alegerea Editorilor) la Gramophone.

De asemenea, a apărut ca invitat la instituții importante, precum Semperoper Dresden, Komische Oper Berlin, Théâtre de la Monnaie din Bruxelles, Opera Regală din Copenhaga și Festivalul de la Salzburg. În 2020, anul aniversar al lui Beethoven, a dirijat o nouă punere în scenă a operei *Fidelio* (versiunea din 1806) la Theater an der Wien. În toamna anului 2022, și-a făcut debutul la Metropolitan Opera din New York, dirijând o reluare a operei *Idomeneo* de Mozart. Dincolo de podium, Manfred Honeck a realizat o colecție de lucrări, printre care se numără operele *Jenůfa* de Janáček, *Elektra* de Strauss și *Rusalka* de Dvořák, pe care le-a înregistrat cu Orchestra Simfonică din Pittsburgh, și pe care le interpretează în mod regulat în întreaga lume. Cel mai recent aranjament, al operei *Salome* de Strauss, va fi prezentat în premieră de Orchestra Simfonică din Pittsburgh în iunie 2023.

În calitate de dirijor invitat, Manfred Honeck a colaborat cu cele mai importante orchestre internaționale din întreaga lume, printre care Orchestra Simfonică a Radiodifuziunii Bavareze, Orchestra Filarmonicii din Berlin, Orchestra Gewandhaus din Leipzig, Staatskapelle Dresden, Orchestra Tonhalle din Zürich, Royal Concertgebouw Orchestra, Orchestra Simfonică din Londra, Orchestre de Paris, Accademia di Santa Cecilia Roma și Filarmonica din Viena. În Statele Unite, a dirijat toate orchestrele importante, inclusiv Orchestra Filarmonicii din New York, The Cleveland Orchestra, Orchestra Simfonică din Chicago, Orchestra Filarmonicii din Los Angeles, Orchestra Simfonică din Philadelphia, Orchestra Simfonică din Boston și Orchestra Simfonică din San Francisco. De asemenea, a fost director artistic al Concertelor Internaționale *Wolfegg* din Germania timp de peste douăzeci și cinci de ani.

Manfred Honeck este *Doctor Honoris Causa* al mai multor universități din Statele Unite și a primit titlul onorific de profesor din partea președintelui federal austriac. În 2018, juriul International Classical Music Awards l-a declarat „Artistul anului”.

Dirijor de cor

Născut la București într-o familie de muzicieni și veche tradiție culturală, **Iosif Ion Prunner** a urmat Liceul de muzică „Dinu Lipatti” și Universitatea de Muzică din București. A studiat pianul și dirijatul cu Zoe Popescu, Ana Pitis, Maria Fotino, Constantin Bugeanu și Sergiu Comissiona.

După absolvire, a fost angajat la Filarmonica „George Enescu” unde, în anul 1997, maestrul Cristian Mandeal i-a încredințat conducerea Corului Filarmonicii. De asemenea, a fost solicitat să dirijeze concerte susținute de Orchestra simfonică și Orchestra de cameră ale Filarmonicii.

În România a colaborat cu principalele orchestre din țară, Orchestra Națională Radio și Orchestra de cameră Radio. A fost invitat să susțină spectacole la Opera Națională din București. A susținut concerte în importante centre muzicale din Europa și Asia (Germania, Spania, Franța, Italia, Japonia, Rusia, Grecia, Ungaria, Elveția, Bulgaria, Coreea etc.) și a luat parte la importante festivaluri din România, Cehoslovacia, Italia etc.

A colaborat cu personalități și orchestre de prestigiu, dintre care menționăm: Daniel Barenboim, Sir Neville Marriner, Kirill Petrenko, Vasily Petrenko, Vladimir Jurowski, Sergiu Comissiona, Lawrence Craig, Valentin Gheorghiu, Ludovic Spiess, Eugenia Moldoveanu, Michel Plasson, Tugan Sokhiev, Marc Minkowski, Krzysztof Penderecki, Ion Marin, Adrian Eröd, Neil Stuart, Tatiana Serjan, Dolora Zajick, Carlo Colombara etc. și orchestre precum Orchestra Națională a Franței, Filarmonica din München, Filarmonica „Arturo Toscanini”, Orchestra Festivalului din Varsovia, Orchestra Philharmonia din Londra, Orchestra Națională a Cataluniei, Filarmonica din Ostrava, Orchestra Capitele Toulouse, Filarmonica din Berlin, Orchestra Radio Berlin, StaatKapelle Berlin, etc.. În decembrie 2007 a fost invitat, alături de Orchestra Capitele Toulouse, Corul Orfeu - San Sebastian și o distribuție cuprinzând artiști renumiți, să prezinte o producție cu *Requiemul* de Verdi la San Sebastian, Toulouse și Paris - Sala Pleyel. Ca repertoriu pentru cor, s-au abordat toate lucrările importante din literatura vocal simfonică obișnuită, dar și lucrări foarte rar cântate cum ar fi Simfonia a III precum și cele două Misse de Leonard Bernstein, *Gurre-Lieder* de Arnold Schoenberg sau *Cele șapte porți ale Ierusalimului* de Krzysztof Penderecki. De asemenea s-a abordat repertoriu de opera clasică și contemporan, ca exemplu *Wozzeck* de Alban Berg (2017), *Moise și Aron* de Arnold Schonberg (2019), *Jeanne d'Arc au bucher* (2019) și *Roi David* de Arthur Honegger, *Parsifal* și *Amurgul Zeilor* de Richard Wagner cu Orchestra Radio din Berlin (2013), *Oedip Rex* de Stravinski și, de nenumărate ori, *Oedip* de George Enescu inclusiv la Londra cu London Symphony Orchestra (2017).

În calitate de urmaș direct al dirijorului și compozitorului Constantin Silvestri, Iosif Ion Prunner este președintele Fundației Constantin Silvestri, înființată în anul 1991. Fundația desfășoară o importantă activitate culturală printre care concertul și expoziția, *Constantin Silvestri, 50*, din 29 septembrie 2019 de la Konzerthaus Berlin, numeroase concerte și expoziții desfășurate la Berlin pe parcursul anului 2020 și începutul anului 2021.

Din 1997, preluând tradiția Filarmonicii „George Enescu” de a sprijini Orchestra Medicilor din București, conduce activitatea acesteia. Dirijorului și pianistului Iosif Ion Prunner i s-au acordat pentru întreaga activitate, Ordinul Meritul Cultural în grad de Cavaler și Ofițer.

În prezent este Director Artistic al Filarmonicii „George Enescu” - din anul 2018, Dirijor de orchestră, Pianist, Dirijorul Corului Academic al Filarmonicii „George Enescu” - din anul 2000

©Adi Stoicoviciu

Tenorul **Cosmin Ifrim** s-a născut la Arad, a studiat la Academia de Muzică Gheorghe Dima din Cluj-Napoca, unde s-a făcut remarcant datorită talentului său vocal. În perioada 2000-2008 a fost membru în ansamblul Operei de Stat din Viena și a abordat roluri din cele mai diverse precum Lord Cecil în Roberto Devereux, Rinuccio în Gianni Schicchi, Beppe în I Pagliacci, Fenton în Falstaff. Pentru rolul susținut în cadrul producției Billy Budd a primit medalia Eberhard Waechter.

În stagiunea 2008-2009 tenorul a interpretat cu succes rolul Alfredo din opera *La Traviata* în Londra, Maribor și Atena, apoi prestațiile sale artistice în spectacolele operelor *La fille du régiment*, *Billy Budd*, *Susannah*, *Il Pirata* au fost răsplătite cu minute în șir de aplauze. Cosmin Ifrim a mai cântat rolul Rodolfo în *La Traviata* sub conducerea muzicală a dirijorului Fabio Luisi, iar rolul Don Pedrillo din *Răpirea din serai* l-a consacrat pe scenele operelor din Roma și Viena. Un moment de vârf al carierei sale l-a reprezentat abordarea partiturii de tenor a celebrei lucrări *Stabat mater* de Rossini, alături de Filarmonica din Israel.

Dintre rolurile susținute în stagiunea 2004-2005 menționăm Ducele în *Rigoletto*, Edgardo în *Lucia di Lammermoor*, Rodolfo în *La Bohème* la Opera din Cluj-Napoca, un concert de gală susținut la Ostrava și o nouă producție a operei *Turandot* la Festivalul din Bregenz.

Zubin Mehta, Fabio Luisi, Donald Runnicles, Christian Thielemann, Franz Welser-Möst, Ulf Schirmer, Seiji Ozawa, Riccardo Muti sunt doar câteva nume cu rezonanță alături de care tenorul Cosmin Ifrim a avut prilejul de a colabora.

Lavinia Mamot este soprană, absolventă a Universității Naționale de Muzică din București la clasa profesoarei Maria Hurduc. A urmat cursuri de măiestrie de-a lungul anilor cu maeștrii: Eugenia Moldoveanu, Silvia Sorina Munteanu, Mariana Colpos, Cecilia Mizrahi. A debutat cu succes atât în roluri de operă cât și în lucrări vocal-simfonice, pe scene precum Opera Națională Română din Cluj-Napoca, Filarmonica George Enescu din București, Filarmonica de Stat Moldova din Iași, Filarmonica Oltenia - Craiova, Filarmonica Națională „Serghei Lunchevici” - Chișinău. A colaborat de-a lungul carierei sale cu dirijori importanți, precum: Zubin Mehta, Horia Andreescu, Cristian Mandeal, David Crescenzi, Nicolae Moldoveanu, Daisuke Soga, Jochen Wehner, Paul Nadler, Laurence Equilbey, Jin Wang, Christoph Adt, Iosif Ion Prunner. Soprana este o prezență frecventă și admirată pe scena Ateneului Român.

